

“यत् नार्थपच्यवसुपच्यवञ्च शिजते” इति ऋ० १, २८, ३
 ‘अपच्यव्यं शालायां निर्गममिति’ भा० । अप-च्यु-क्षरणे
 अप् । अपक्षरणे । [क्षरिते च ।

अपच्युत लि० अप+च्यु-कर्त्तरि क्त । अपच्यप्राम्ने नष्टप्राये-
 अपजगुराण लि० अप+गृ-यङ् लक्-ताच्चीत्ये चानम् ।
 आच्छादनादिभोचनशीले ‘जिगत्तिमिन्द्रो अपजगुराण’
 इति ऋ० ५, २६, ४ ।

अपञ्चीकृत लि० अपञ्चात्मकं पञ्चात्मकः कृतः न० त० ।
 पञ्चात्मकतामनासादिते सूक्ष्मभूते, पञ्चीकारप्रकारस्तु पञ्ची-
 कारणशब्दे वक्ष्यते “पञ्चप्राणमनोबुद्धिशेन्द्रियसमन्वितम्
 अपञ्चीकृतभूतोऽयं सूक्ष्माङ्गं भोगमाधनमिति” वेदा० प० ।

अपजय पु० अप+जि-भावे अच् । पराजये ।

अपटान्तर लि० पटेन तिरस्कारिण्या अन्तरमत्त न० त० ।
 अव्यवहिते, आसन्ने, संसक्ते च । अपटान्तरमित्यप्यत्रैवार्थः ।

अपटी स्त्री अत्यं पटः पटी न० त० । (कानात्) इति ख्याते
 काण्डपटे वस्त्रप्रावरणे स च “दूष्याघोलन्विवायुसञ्चा-
 रायः पठभेद” इति मल्लिनाथः ।

अपटीक लि० नास्ति पटी यस्य कप् । प्रावरणपटशून्ये,
 अपगता टीकाव्याख्यायन्त्योयस्य । टीकाज्ञानशून्ये, “अप-
 टीकोज्जोमावे भयं जाञ्चो न ताञ्चते” इत्युज्जटः ।

अपटीक्षेप पु० अपट्याः काण्डपटस्य क्षेपः । प्रावरण-
 पटक्षेपे । नाञ्चे हि प्रावरणपटे अनैप्राक्षिप्ते एव पात-
 प्रवेशोऽभिनयसम्प्रदायस्तुल्यङ्गं पात्रेण यत् काण्डपटं
 स्वयं चित्वा प्रविश्यते तेन चाकस्मिकत्वं तत्प्रवेशस्य
 गम्यते । एतत्प्रयोगश्च भूरिशो नाटकेषु ।

अपटु लि० पटुर्दहः न० त० । रोगिणि, दन्तारहिते,
 कार्याजसे, दन्तविरोधिभन्दत्वे च । भावे त्व अपटुत्वम् ।
 अपाटवे । तत् । अपटुताप्यत्रैव त्वान्तं न० तलन्तं स्त्री ।
 शुण्वचनत्वात् इमनिच् । अपटिमा तत्रैव पु० ।

अपष्ट्य लि० न पण्यः विक्रयः अप्राशङ्ग्ये न० त० । सृष्ट्यादि-
 निविद्धविक्रये पदार्थे । प्रायश्चित्तसंहितानि अपण्यानि
 च प्रायश्चित्तविषये दर्शितानि यथा

विष्णुः । कण्वस्त्ररङ्गरत्नगुडगन्धमधुरसोर्षाविक्रयो त्वि-
 रात्रसुपवसेत् । रङ्गः सिन्दूररत्नञ्चादि । एतत् सकृद्वि-
 क्रये पैठीनसिः । “तथाऽविक्रयाणि ब्राह्मणस्य खवणं
 पक्वान् मधुरक्षौरं दधि द्रव्यसदृकं सर्वगन्धोलाक्षारकवासो
 गुडसैलं पोम्पपशूनामेकशपाः केयिनः । सर्वे चार-
 ण्याः पयत्रोविद्यापूर्त्तमिदं गावः शङ्खचोर्षा चेति विक्र-

येण तेषामेकैकस्मिन् प्राजापत्यञ्चरेत्” । तथा च्यवनः “दक्षि-
 मधश्चिष्टिष्टसर्पिःपक्वान्तिलतक्रक्षीरसविषतिलान्नीली-
 कौर्धयवासोलाक्षारसलवणविक्रये प्राजापत्यञ्चरेत् । एत-
 ज्ञाभ्यासविषय तत्र धेनुरेका दातव्या । हारीतः ।
 “लाजालगणसांसर्तैलक्षीरदधिदतक्रगन्धर्वस्मरक्तवाससा-
 मेकतमविक्रये चान्द्रायणम्” तथा शातातपः । “आमसां
 सुरासोमलाक्षालवणसर्पिर्षां । विक्रये सर्वपण्यानां द्विज-
 चान्द्रायणञ्चरेत्” । एतच्चान्त्याभ्यासे चान्द्रायणे चाष्ट-
 धेनवः । भविष्यपुराणे । “गुडं तिलांस्तथा नीलीं केशगोध-
 मकन्यकाः । विक्रये ब्राह्मणोऽपाञ्च कच्छं सान्तपनञ्चरेत्” ।
 एतद्वारत्याभ्यासे सान्तपने भेनुद्वयम् । हारीतः “अयो-
 र्क्षिकेशिके गरिण्याञ्च धेन्यनदुदग्रमग्न्यस्तविक्रये तप्तक्षु-
 विधिः । हिङ्गुगुग्गुलुसर्जरसहरितालमनःशिलापत्र-
 गेरिकज्जारलवणमणिमौक्तिकप्रवालतल्लनखगुक्तिशङ्खपेणु-
 शयश्मृण्मयविक्रये च । आरामतडागोदपानपक्वारिणी
 पूर्वसृष्टविक्रयेषु त्रिषणस्त्यायधःशायी चतुर्थकालभुक्
 संवत्सरेण पूतोभयतीति” । आरामादिनिस्तिलविक्रये
 हेतुतदिति धर्मप्रदीपः । तथा “हीनोन्मानमापनसङ्कर
 सङ्कीर्णविक्रये च” । अत्र च कामाकामसङ्कटभ्यामापेक्षया-
 वैषम्यदोषः समर्थनीयः । हीनमागोन्मानमापनं तुलादना-
 क्षरसङ्कीर्णत्वं द्रव्यस्याद्रव्येण । विष्णुः “प्राणिभूषणसोम
 विक्रयो तप्तक्षुच्छं कथ्यात् । अक्षौषधिपुष्पमूलचर्मविटल-
 तृषकापांसिकेशभस्मास्थिगोरसपिण्याकतिलतैलविक्रयो प्रा-
 जापत्यम्” । विटलः पाचितवंशादिनिर्म्मितः । तथा “क्षेत्र
 जलमधश्चिष्टशङ्खशक्तिपुशीशककण्ठलोहोदुस्वरत्नङ्गपा-
 त्रविक्रयो महासान्तपनम्” । क्षेत्रा चर्मविकारः वरुडिति
 यस्य पर्यायः । महासान्तपने भेनुद्वयम्, सुमन्तुः “देवर्षि-
 सोमचैत्रप्राजापत्यगुपोदपानदारात्मनां विक्रये कच्छ-
 द्वयम् । द्रवतिलतैलरक्तवस्त्रपक्वानां प्राजापत्यञ्चरेत् ।
 गोविक्रयनिन्दामाह यमः । “गर्शं विक्रयकारी च नवि
 रोमाणि यानि तु । तावद्वर्षसहस्राणि गवां गोष्ठे क्रमि-
 र्भवेत्” ॥ यन्मनुनोक्तं सद्यः पतति सांसेन जाक्षया लवणेन
 च । तत्रक्षेपे शूरीभवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयीति, तस्मि-
 न्दातिशयार्थम् । गौतमः । “पशवः हिंसायोगे” अस्वार्थः
 यत्र विक्रीताः सन्तः पशवो हिंसांस्ते तत्र तेषामप्यपण्यत्वम् ।
 यानि चान्द्यानि गुरुतरप्रायश्चित्तविषयकयन्त्रानि तानि
 वहुतरकावाभ्यासे समूहप्राणि शूद्रस्य त्वयन्तापदि दोषा-
 भावमाह पराशरः । “खवणं मधु सद्यं वा दधि तत्र दत्तं